

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobce: **Město Horní Bříza**, IČ 00257770
sídlem Třída 1. máje 300, 330 12 Horní Bříza
zastoupený Mgr. Tomášem Čermákem, advokátem
sídlem Na Sadech 2033/21, 370 01 České Budějovice

proti
žalovanému: **Ministerstvo financí**
sídlem Letenská 15, 118 10 Praha 11

za účasti osoby
na řízení zúčastněné: Ministerstvo pro místní rozvoj
sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 3. 2020 č. j. MF-15875/2016/1203-17,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- II. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení, popř. vyslovení nicotnosti, v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný rozhodl ve sporu z veřejnoprávní smlouvy mezi příjemcem dotace žalobcem jako navrhovatelem a poskytovatelem dotace Regionální radou

regionu soudržnosti Jihozápad jako odpůrcem ze Smlouvy o podmínkách poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu NUTS II Jihozápad ze dne 8. 2. 2011 (dále též „Smlouva o dotaci“) tak, že uložil poskytovateli dotace povinnost zaplatit žalobci jako příjemci dotace v rámci Regionálního operačního programu Jihozápad (dále též „ROP JIHOZÁPAD“) na projekt registrační číslo CZ.1.14/1.5.00/05.01886 část dotace ve výši 762 000 Kč do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí (výrok I.), zamítl návrh co do zaplacení části dotace ve výši 5 672 289,85 Kč (výrok II.) a nepřiznal žádnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.). Žalobce podanou žalobou brojí proti výroku II. napadeného rozhodnutí.

2. Ze správního spisu vyplývají tyto rozhodné skutečnosti.
3. Dne 12. 1. 2009 žalobce jako příjemce dotace učinil výzvu k podání nabídky k veřejné zakázce na administraci projektu s názvem „Obytná zóna V Jámě“, k níž mu byly doručeny tři nabídky, z nich nabídka společnosti G-Project s.r.o. (dále též „zpracovatel žádosti“) byla nejnižší v částce 1 201 900 Kč, tomuto zpracovateli žádosti byla veřejná zakázka dne 26. 1. 2009 přidělena. Spis obsahuje nabídku jmenované společnosti ze dne 16. 1. 2009, či smlouvu o dílo ze dne 16. 1. 2009, podle které se strany dohodly, že příjemce dotace zaplatí zpracovateli žádosti cenu definovaného díla, a to 7 % z hodnoty schváleného grantu.
4. Dne 8. 2. 2011 příjemce dotace uzavřel s poskytovatelem dotace Smlouvu o dotaci na projekt *Obytná zóna v Jámě*, registrační číslo CZ.1.14/1.5.00/025.01886 (dále též „Projekt“), s rozpočtem projektu 14 975 326 Kč, z něhož měla být příjemci poskytnuta dotace ve výši 92,5 % z celkových způsobilých výdajů projektu, maximálně v celkové výši 13 852 176,55 Kč. Ke Smlouvě o dotaci byl dne 6. 10. 2011 uzavřen dodatek č. 1 na změnu harmonogramu etap Projektu.
5. Dne 25. 7. 2011 příjemce dotace (starosta města Ing. V. Š.) v pořadí prvním Oznámení příjemce o změně projektu, Příloha č. 9, oznámil plánovanou změnu v projektu, a to změnu materiálu z původní zámkové dlažby na živичný povrch a změnu v rozpočtu, s odůvodněním: „*Obzvláště s vazbou na zkušenosti z letošní zimy se prakticky ukázalo složitější a náročnější odklizení sněhu na povrchu z betonové dlažby než živичného povrchu. Rovněž lze využít při zimní údržbě kombinace (směsi) inertního posypového materiálu a soli. S ohledem na části vozovky, které se velmi svažují, je povrch pro průjezd techniky pro zimní údržbu a vozidla příznivější s ohledem na vysokou tepelnou kapacitu betonové dlažby oproti živичnému povrchu, což způsobuje zvýšenou možnost namrzání povrchu vozovky (když je v noci teplota pod bodem mrazu a po ránu mží nebo poprchává, povrch snadněji namrzne). Opětovně na živичném povrchu námraza dříve roztaje. Na základě těchto poznatků jsme konzultovali s dodavatelskou firmou možnost realizace jezdové části komunikace s živичným povrchem místo betonové dlažby. Dodavatelská firma potvrdila možnost i z technického hlediska (s vazbou na členitost komunikace) zhotovení živичného povrchu. ... Ke změně rozpočtu došlo vlivem materiálu*“, a to na částku 15 864 137,12 Kč.
6. Dne 26. 7. 2011 příjemce dotace v pořadí druhém Oznámení příjemce o změně projektu, Příloha č. 9, oznámil změnu harmonogramu stavebních prací s odůvodněním: „*Rovněž s ohledem na počasí (značné množství srážek), v některých lokálních místech nebyly vlivem podmáčeného podloží splněny požadavky uskutečněné zkoušky statického modulu přetvárnosti. Vlivem přívalových dešťů v červenci tohoto roku totiž došlo k částečnému zaplavení stavby, které tak způsobilo posunutí termínu jejího ukončení. Z výše uvedených důvodů bylo nutné provést posouzení stavu inkriminovaných míst. Na základě geotechnického posouzení byl vypracován*

návrh sanace problémových úseků. ... Z důvodů nutnosti příprav a následné realizace sanačních prací, došlo a dojde ke značnému posunu harmonogramu stavebních prací.“

7. Dne 1. 8. 2011 geotechnickým posouzením z podnětu žalobce byla doporučena sanace a dne 3. 8. 2011 bylo ve věci posouzeno technické řešení.
8. Podle e-mailové komunikace mezi poskytovatelem dotace, za kterého jednal Ing. L., a příjemcem dotace, za kterého jednal starosta města, ze dnů 22. 8. 2011 a 23. 8. 2011, ohledně posouzení změny projektu, bude způsobilost výdajů na změnu povrchu posuzována v rámci kontroly žádosti o platbu, při níž poskytovatel dotace bude mít k dispozici dokumentaci nutnou k posouzení způsobilosti výdaje. Poskytovatel dotace se vyjádřil, že *„výhody a nevýhody různých stavebních materiálů mohly být v tomto případě známy již v době přípravy projektové a zadávací dokumentace, nejde o změnu objektivně nepředvídatelnou a výdaje spojené se změnou materiálu budou proto s nejvyšší pravděpodobností shledány výdaji nezpůsobilými.“*
9. Dne 9. 11. 2011 příjemce dotace v pořadí třetím Oznámení příjemce o změně projektu, Příloha č. 9, oznámil změnu Projektu ohledně změny krytu pojezdové části vozovky a sanace pro nepříznivé geologické poruchy, které se nedaly před zahájením stavby předpokládat, s odůvodněním: *„Během stavebních prací bylo zjištěno, že geologické podmínky na staveništi se dost výrazně mění a vedle úseků s kvalitním podložím se vyskytují lokální poruchy, které nebylo možné před obnažením ložné spáry předvídat. Po zjištění skutečných geologických poměrů ložné spáry se upřesnil stav a rozsah lokálních poruch podloží. ... V místech s většími podélnými skony by mohlo docházet k porušování zámkové dlažby a k zatlačování konstrukčních vrstev vozovky do podmaceného podloží. Největšímu nebezpečí bude vozovka vystavena provozem těžkých nákladních vozidel, jako jsou automobily Hasičského záchranného sboru, vozidla pro svoz domovního odpadu a případně vozidla stavebních firem, které budou v budoucnu realizovat výstavbu rodinných domů na dosud nezastavěných parcelách.“*
10. Podle Protokolu o výsledku fyzické kontroly INTERIM ze dne 20. 8. 2012 ve dnech 23. 5. 2012 až 8. 8. 2012 poskytovatel dotace provedl kontrolu Projektu, porovnal stav deklarovaný se stavem skutečným, posoudil uznatelnost víceprací a hospodárnosti výdajů.
11. Dne 21. 11. 2012 poskytovatel dotace oznámil příjemci dotace krácení finančních prostředků dotace (dále též „Oznámení o krácení dotace“), že byla poskytnutá dotace v celkové výši 6 434 289,85 Kč zkrácena, s odůvodněním: *„1. Na základě výsledku posudku přizvaného soudního znalce v oboru stavebnictví, odv. stavby obytné Úřad regionální rady konstatuje, že žádná z příjemcem uvedených a požadovaných k proplacení víceprací není důsledkem objektivně nepředvídatelné skutečnosti. Jako nezbytnou vícepráci, výhradně však vyvolanou pochybením příjemce v předrealizační fázi přípravy stavby, považuje soudní znalec pouze sanaci podloží. Avšak navržený rozsah a způsob dodatečné sanace znalec nepovažuje z hlediska výše finančních prostředků jako nejvhodnější řešení a zcela postrádá průkazné doložení objektivní nutnosti její realizace (výsledky polních laboratorních měření). Výdaje za veškeré uvedené vícepráce proto budou v souladu s Metodickým oznámením č. 11 uznány za nezpůsobilé k proplacení z dotace. Za vícepráce bude žádost o platbu ponížena celkem o 5 012 925,85 Kč(...) 2. Na základě šetření Úřad Regionální rady konstatuje, že cena obvyklá za administraci (řízení) obdobného typu projektu se pohybuje do maximální výše 500 000 Kč, spíše však do výše 200 000 Kč. Výdaje za řízení projektu Obytná zóna V Jámě proto budou vzhledem ke skutečnosti, že byly předloženy pouze dvě monitorovací zprávy (Průběžná a Závěrečná monitorovací zpráva) a realizace projektu trvala od podpisu Smlouvy o podmínkách poskytnutí dotace (únor 2011) do předložení Závěrečné*

monitorovací zprávy s žádostí o platbu (prosinec 2011) cca 10 měsíců, uznány za způsobilé k proplacení z dotace do výše 200 000 Kč bez DPH, tj. 238 000 Kč s DPH. **Žádost o platbu bude v rámci tohoto bodu ponížena celkem o 762 000,00 Kč.** 3. Dle pravidel ROP Jihozápad, konkrétně Příručky pro příjemce (str. 41), jsou za nezpůsobilé výdaje považovány stavební práce, služby a dodávky, které nevytvářejí žádnou reálnou hodnotu nebo jejichž hodnota je určena pouze procentem z nákladů projektu (např. procentní odměny za jednotlivé fáze projektu). Rovněž Metodický pokyn ke způsobilým výdajům projektu, verze 2.0 revize č. 2 ke dni 01. 02. 2009 uvádí, že „Za nezpůsobilé výdaje jsou považovány i dodávky, které nevytvářejí žádnou reálnou hodnotu (není uveden jasný charakter služby či dodávky) nebo jejichž hodnota je určena pouze procentem (bez popisu skutečného druhu dodávky) z celkových nákladů projektu (např. procentní odměny za jednotlivé fáze projektu).“ Dle Metodického oznámení č. 12 je způsobilost výdaje vždy posuzována s ohledem na jeho hospodárnost a přiměřenost, ceny musejí být v místě a čase obvyklé. Ve Smlouvě o dílo číslo D02009 uzavřené dne 16. 2. 2009 mezi Městem Horní Bříza a společností G-PROJECT s.r.o. je uvedeno v čl. 3 Cena díla, že cena díla je třísložková: První složka je základní sazba, která činí 45 000 Kč bez DPH a bude proplacena zhotoviteli do 14 dní od zahájení prací. Druhá složka je tvořena 4% bonusem z celkové výše grantu přiděleného projektu. Výdaje za zpracování žádosti o dotaci budou v souladu s pravidly ROP Jihozápad způsobilé k proplacení z dotace do výše 45 000 Kč bez DPH, tj. 53 550 Kč s DPH. **Žádost o platbu bude v rámci tohoto bodu ponížena celkem o 659 364,00 Kč.** (tučně zvýraznil a text podtrhl poskytovatel dotace, pozn. soudu). Proti tomuto rozhodnutí příjemce dotace brojil odvoláním, které adresoval Ministerstvu pro místní rozvoj (dále též „MMR“).

12. MMR usnesením ze dne 12. 3. 2013 (č. j. 2203/2013-91), postoupilo věc žalovanému, který jej vyhodnotil za návrh na zahájení řízení podle § 141 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“).
13. Rozhodnutím ze dne 5. 9. 2014 žalovaný pod č. j. MF-44 067/2013/12 uložil poskytovateli dotace povinnost zaplatit příjemci část dotace na Projekt ve výši 762 000 Kč do 15 dní ode dne doručení rozhodnutí, v části zaplacení dotace ve výši 5 672 289,85 Kč návrh zamítl. Proti tomuto rozhodnutí žalovaného podal žalobce rozklad.
14. Dne 9. 7. 2015 ministr financí rozhodnutím č. j. MF-66 435/2014/1203, výrok v části ukládající povinnost poskytovateli dotace zaplatit část dotace ve výši 762 000 Kč potvrdil a rozklad proti tomuto výroku zamítl (výrok I.), výrok rozhodnutí v části zamítnutí návrhu na zaplacení části dotace ve výši 5 672 289,85 Kč zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání. (výrok II) a dalším rozhodnutím z téhož dne, dne 9. 7. 2015 pod č. j. MF-66 445/2014/1203 rozklad poskytovatele dotace zamítl. Proti oběma rozhodnutím podal poskytovatel dotace správní žalobu, o níž rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 12. 12. 2019 č. j. 10 A 144/2015-80 tak, že shledal rozhodnutí ministra financí ze dne 9. 7. 2015 č. j. MF-66 435/2014/1203 a č. j. MF-66 445/2014/1203 nicotná, a rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 9. 2014 č. j. MF-44 067/2013/12 též nicotným a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
15. Napadeným rozhodnutím (ze dne 18. 3. 2020 č. j. MF-15875/2016/1203-17) rozhodl žalovaný tak, jak je v 1. bodu tohoto rozsudku uvedeno. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný *zaprvé* zdůraznil, že příjemce dotace realizoval vícepráce (charakter podloží) v jednacím řízení bez uveřejnění, aniž by byly splněny všechny podmínky podle § 23 odst. 7 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále též „ZVZ“). Okolnosti, které byly důvodem ke změně zakázky, existovaly již přede dnem zahájení zadávacího řízení, nenastaly až po jeho zahájení, bylo proto možné při provedení geologického průzkumu je

předpokládat. Z tohoto důvodu bylo snížení dotace o výdaje na vícepráce ve výši 5 012 925,85 Kč důvodné a v souladu se Smlouvou o dotaci. *Zadruhé* žalovaný neshledal, že příjemce dotace při administraci Projektu postupoval v rozporu s pravidly poskytovatele dotace uvedenými v Příručce pro žadatele ROP NUTS II Jihozápad, verze 2.0, platné od 27. 6. 2008 (dále též „*Příručka pro žadatele*“), kapitola 9. 2., ani s pravidly uvedenými v později vydaných příručkách, proto nepovažuje výdaj na administraci Projektu za nezpůsobilý k proplacení. Zásada transparentnosti porušena nebyla a cena za administraci Projektu nepřekračovala limit stanovený pro vedlejší způsobilé výdaje v Příručce pro žadatele verze 2.0, platné v době zadání zakázky, ani v Metodickém pokynu ke způsobilým výdajům verze 2.0 ke dni 1. 2. 2009, proto nebyl důvod ke snížení dotace na administraci Projektu o 762 000 Kč. *Zatřetí* pochybením bylo zahrnutí 4% bonusu z celkové výše dotace do ceny za zpracování projektové žádosti při její úspěšnosti. Z dotace lze na základě závazných pravidel pro poskytnutí dotace v rámci příslušného operačního programu uhradit pouze výdaj na zpracování žádosti, nikoli další výdaj sjednaný mezi smluvními stranami smlouvy o dílo. Neposkytnutí částky odpovídající uvedenému procentu bylo důvodné. Usnesením ze dne 31. 3. 2020 č. j. MF-15875/2016/1203-23 žalovaný opravil písemné vyhotovení napadeného rozhodnutí v části poučení.

16. Proti napadenému rozhodnutí pod výrokem II. brojí žalobce podanou žalobou. V jejím úvodu předně namítá, že napadené rozhodnutí ve sporovaném výroku II. je nezákonné: *a)* pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí, *b)* proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění, *c)* pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, *d)* proto, že žalovaný se ve svém rozhodnutí nevypořádal s námitkami žalobce, *e)* pro nesprávné právní posouzení věci správním orgánem.
17. *V prvním žalobním bodu* žalobce namítá nicotnost napadeného rozhodnutí, neboť žalovaný nebyl k jeho vydání věcně příslušný. Poukazuje na předchozí rozsudek desátého senátu Městského soudu v Praze ze dne 12. 12. 2019 č. j. 10 A 144/2015-80, který dovedl, že předchozí rozhodnutí ministra financí (ze dne 9. 7. 2015 č. j. MF-66 435/2014/1203 a ze dne 9. 7. 2015 č. j. MF-66 445/2014/1203) a žalovaného (ze dne 5. 9. 2014 č. j. MF-44 067/2013/12) jsou nicotná, jelikož k rozhodování sporu z veřejnoprávní smlouvy bylo věcně příslušné MMR, nikoli žalovaný. Podle žalobce je ve vztahu k věcné příslušnosti rozhodné datum zahájení řízení, nikoli vydání rozhodnutí. Nesouhlasí proto se žalovaným, že ode dne 20. 2. 2015 je účinná novela ZRP č. 24/2015 Sb., z níž vyplývá, že spory z právních poměrů při poskytnutí dotace rozhoduje žalovaný. Podle žalobce po celou dobu řízení bude věcně příslušný ten správní orgán, který řízení zahájil, což odpovídá i zásadám jistoty, rychlosti a ekonomičnosti správního řízení.
18. *Ve druhém žalobním bodu* žalobce uvádí, že žalovaný postupoval v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu. Posouzení otázky víceprací se neopírá o žádný provedený důkaz, či je s řadou důkazů v rozporu, např. se sdělením Stavebního úřadu MÚ Třemošná a sdělením MÚ Nýřany. Žalovaný činí závěr o nedostatečné projektové přípravě bez opory v dokazování. Nemůže obstát závěr správního orgánu, jímž se ztotožňuje s poskytovatelem dotace a závěry znalce Ing. A. P., neboť v případě poskytovatele dotace jde pouze o tvrzení a v případě znalce o jeden z důkazů, které je nutno posoudit samostatně i ve vzájemných souvislostech, až poté z nich činit závěry. Jmenovaný znalec nedisponoval ani znaleckým oprávněním k posouzení dopravních staveb. Jde o osobu posuzující stavební část projektů

v rámci ROP Jihozápad z podnětu poskytovatele dotace, který jej také platí, tudíž znalec má zájem prospívat poskytovateli dotace. Pokud žalovaný vycházel ze závěru znalce a ignoroval další důkazy, je řízení zatíženo vadou, proto nemůže v soudním přezkumu obstát.

19. *Ve třetím žalobním bodu* podle žalobce je požadavek žalovaného na provedení geologického průzkumu v rozporu s čl. 2 odst. 3 Listiny základních práv a svobod. Žalovaný v napadeném rozhodnutí tvrdí, že žalobce měl vynaložit větší náklady na dražší povrch komunikace, či zbytečné výdaje v řádu desítek či stovek tisíc korun, neboť geologickým průzkumem mohlo být zjištěno, že původní řešení je správné. Žalobce má za to, že jako řádný hospodář se rozhodl v Projektu ušetřit a finální rozhodnutí učinit až po zjištění komplexního stavu podloží, po odkrytí horní vrstvy v rámci průběhu stavby. Nepředvídaná okolnost v podobě jiného podlaží, než je v místě běžné, jej v průběhu realizace stavby donutila jednání změnit, tím se nedopustil rozporu s dotačními pravidly a právními předpisy. Napadené rozhodnutí se kromě zjišťování, zda šlo o nepředvídanou okolnost v podobě jiného podlaží, než je běžné v místě, nezabývalo otázkou, kolik by geologický průzkum v době přípravy projektové dokumentace stál, žalovaný by pak posoudil, jestli bylo třeba takový průzkum v rámci projektové přípravy realizovat. Žalobce má za to, že geologický průzkum před vyhlášením soutěže realizovat nemusel.
20. *Ve čtvrtém žalobním bodu* žalobce nesouhlasí s argumentací poskytovatele dotace ve sporném řízení, že v žádném ze změnových podkladů nejsou doložena měření akreditovanou laboratoří, že skutečné hodnoty Edef2 nedosahují minimální hodnoty 45 MPa, a tudíž že je sanace zbytečná. Prováděné změny byly žalobcem řádně popsány (v Oznámení příjemce o změně, Změnovém listu i ve Změnách rozpočtu). Žalobce doložil poskytovateli dotace veškeré relevantní přílohy změnových podkladů, které vyžadují platné metodiky a příručky vydané poskytovatelem dotace. Požadavek poskytovatele dotace na měření akreditovanou laboratoří či doplňkové dokumenty nebyl vznesen. Požadavek sanace byl podložen řadou technických posudků, které byly poskytovateli dotace doručeny spolu s Oznámením příjemce o změně.
21. Dále žalobce nesouhlasí s poskytovatelem dotace, že zjištěné skutečnosti nemohly být v době zpracování Projektu známy či předpokládány. Podle vyjádření zpracovatele projektové dokumentace ani nejpodrobnější geologické sondy by nemohly postihnout skutečnou realitu, a velký počet sond by byl nákladný. Touto skutečností se žalovaný vůbec nezabýval. Geologické podmínky na staveništi se mění a vedle úseků s kvalitním podložím se vyskytují lokální poruchy, které nebylo možné před obnažením ložné spáry předvídat. Strategie ohledně posouzení podloží v průběhu stavby byla efektivnější, reagovala plošně na skutečnou kvalitu podloží. Projektant proto navrhl sanační opatření, která reagovala na skutečný stav podloží na celé ploše stavby. Sanace byla navržena pouze v určitých úsecích, nikoli pod celou plochou, tím se ušetřilo nemálo finančních prostředků. Pro žalobce z ničeho nevyplývala povinnost mít pro projektovou dokumentaci hydrogeologický a geotechnický průzkum. V době zpracování projektové dokumentace nebylo možné předvídat nezbytnost sanace, žalobce jednal maximálně hospodárně a v souladu se všemi právními předpisy, příručkami a metodikami poskytovatele dotace.
22. Žalobce též nesouhlasí s poskytovatelem dotace, který v protokole o výsledku fyzické kontroly INTERIM uvedl, že v projektové dokumentaci pro stavební povolení byly veškeré zemní práce oceněny pro zeminu 4. třídy, i ve změnových rozpočtech při přecenění v rámci víceprací toto zatřídění zůstává, a část objemu měla být přeceněna ze 4. třídy do 2. třídy. Tím mělo dojít ke snížení ceny původního objemu zemních prací. Podle vyjádření

zpracovatele projektové dokumentace kvalita horniny v podloží nebyla v projektové dokumentaci zvolena, podle zkušeností z jiných podobných staveb v lokalitě byla předpokládána. Pro žalobce z ničeho nevyplývala povinnost mít před vydáním stavebního povolení hydrogeologický a geotechnický průzkum. Až v průběhu stavby byla posouzena kvalita podloží, hornina 4. třídy byla použita pouze tam, kde si to situace v průběhu stavby vyžádala. V technické zprávě ani rozpočtu projektu není uvedeno, že by byla použita pouze hornina 4. třídy, podle výkazu výměr byla použita hornina 1. až 4. třídy.

23. Žalobce nesouhlasí s poskytovatelem dotace ani v tvrzení, že navržený způsob sanace nelze označit za hospodárný, jelikož paušální návrh výměny 0,5 m vrstvy byl finančně příliš náročný a šlo zvolit jiný úspornější způsob sanace. Důvodem paušálního návrhu výměny 0,5 m vrstvy byla tzv. aktivní zóna podloží vozovky, která podle ČSN 73 6133 se obvykle zvažuje v tloušťce 0,5 m. V této vrstvě mají být kvalitní, únosné a nenamrzavé materiály. Návrh výměny 0,5 m tak byl zcela v souladu s technickými normami, kdy ČSN 73 6133 přímo hovoří o tloušťce 0,5 m. Navržený způsob sanace byl jednoznačně hospodárný. Projekt byl realizován s péčí řádného hospodáře, neboť i přes problémy, které se v jeho průběhu vyskytly, byla cena za stavební práce v porovnání s předpokládanou cenou v žádosti o grant navýšena pouze o necelých 13 %. Takové výdaje žalobce předpokládal uhradit z obecního rozpočtu.
24. Žalobce nesouhlasí s argumentací poskytovatele dotace z protokolu o výsledku fyzické kontroly INTERIM, že změna délky žlabu je důsledkem změny krytu vozovky a nemohlo se jednat o chybu projektové dokumentace či dodatečný požadavek žalobce nad rámec běžných požadavků. V průběhu stavebních prací došlo k dohodě o změně povrchu na živičnou vozovku s jednostranným sklonem. Proto se změnilы odvodňovací poměry, vpustí se ocitly pouze na jedné straně vozovky a k některým pozemkům směřovaly dešťové vody z větší plochy než v původním projektu. Celý odvodňovací systém se musel proto přehodnotit, délky některých žlabů chránících pozemky se změnilы.
25. Ve vztahu k závěrům ke změně krytu komunikace v protokolu o výsledku fyzické kontroly INTERIM poskytovatel dotace uvedl, že v průběhu stavby se ukázaly složitější geologické poměry a definitivně po obnažení ložné spáry se zjistilo, že jeden z obou povrchů je výhodnější. Původní návrh konstrukce vozovky vycházel z předpokladu, že geologické podmínky na staveništi budou obdobné jako při realizaci jiných dopravních staveb, které byly v posledních několika letech v nejbližším okolí dokončeny. Až obnažení podloží při stavebních pracích poukázalo na možnou problémovost původního typu povrchu komunikace, když právě při užívání těžkými nákladními vozidly by se jevilo nebezpečí největší, nikoliv tedy, jak se snaží podsouvat žalovaný, že by žalobce nepředpokládal jízdu těžkých nákladních vozidel po povrchu komunikace. Uvedené nešlo předjímat v rámci zpracování projektové dokumentace. Projektant zvolil takové řešení, jaké se používá u většiny obytných zón a jaké šlo zároveň označit jako nejhospodárnější. Primárním důvodem po změnu krytu vozovky nebylo optické oddělení jezdové části od části pro zaparkování, nýbrž funkční vlastnosti krytu.
26. *V pátém žalobním bodu* žalobce namítá, že v odpovědi pověřené zaměstnankyně poskytovatele dotace (Ing. R.) ze dne 10. 2. 2011 na e-mail žalobce vztahující se k možnosti záměny živičného povrchu za betonovou dlažbu není naznačeno žádné riziko případné nezpůsobilosti výdajů, ani zde není vznesen požadavek na dodání jakýchkoli doplňujících podkladů k Oznámení příjemce o změně. Dne 26. 7. 2011 byla změna nahlášena poskytovateli dotace, dne 22. 8. 2011 pověřený zaměstnanec poskytovatele dotace (Ing. L.) ji

shledal za nepodstatnou. Dne 23. 8. 2011 jmenovaný zaměstnanec poskytovatele dotace změnu schválil a k doplňujícímu dotazu žalobce se vyjádřil, že schválení změny neznamena, že výdaje s ní související budou způsobilé. Žalobce k realizaci stavebních změn a víceprací v podobě záměny povrchu a sanace podlaží přistoupil, jelikož uvedené informace od pověřeného zaměstnance poskytovatele dotace o možné nezpůsobilosti výdajů mu byly zaslány pozdě, žalobcem hlášené změny v projektu byly nezbytné pro jeho dokončení, a z důvodu následné povinné pětileté udržitelnosti výstupů projektu.

27. *V šestém žalobním bodu* žalobce připomíná, že žalovaný neuznal za důvodný nárok proplacení částky ve výši 4 % z celkové výše dotace, která tvořila odměnu zpracovatele dotační žádosti společnosti G-PROJECT s.r.o. (dále též „*zpracovatel žádosti*“), a která byla takto určena procentní sazbou z výše schválené dotace. Zvolený postup při stavení nabídkové ceny přitom odpovídal zvyklostem trhu obvyklým pro stanovení ceny za administraci. Přitom žalobce jako zadavatel při specifikaci předmětu zakázky postupoval zcela transparentně. Cenu za administraci projektu v místě a čase obvyklé stanovil žalobce v souladu s metodickými pokyny a příručkami poskytovatele dotace. Žalobce dále nesouhlasí s argumentací poskytovatele dotace ohledně výzkumu společnosti Ernst & Young, s.r.o. Podle Příručky pro žadatele vydané poskytovatelem dotace jsou za nezpůsobilé výdaje považovány stavební práce, služby a dodávky, které nevytvářejí reálnou hodnotu nebo jejichž hodnota je určena pouze procentem z nákladů projektu. Zpracovatel žádosti přitom účtoval cenu za reálné dílo, s výsledkem přidělení dotace z veřejných prostředků. Ohledně pevné a procentní částky za tuto činnost se jedná o rozdíl pouze fakturační, nikoli v rozsahu díla. Zpracovatel žádosti sice část ceny stanovil procentuálně, ale nikoli z nákladů projektu, nýbrž z dotace samotné, zároveň tato část obsahuje popis skutečného plnění služby, a to jak ve smlouvě o dílo, tak v popisu služby, který byl zaslán poskytovateli dotace dne 14. 5. 2012. Poskytovatel dotace přitom doporučoval žadatelům o dotaci uzavřít smlouvu, v rámci níž bude hlavní část odměny náležet zpracovateli žádosti až poté, co žadatel o dotaci bude vědět, že mu bude dotace přidělena. Zpracovatel žádosti s ohledem na problémy s uznatelností výdajů na zpracování žádostí o dotace řešil tuto skutečnost s vedoucí oddělení kontroly realizace (Ing. M. S.). Z doložené korespondence vyplývá, že odměna není placena za službu, která by vytvářela konkrétní hodnotu, poskytovatel dotace bude proplácet procentuálně stanovenou cenu za zpracování žádosti, pokud budou výdaje na zpracování žádosti odpovídat výdajům v místě a časem obvyklým a budou řádně podloženy odvedenou prací. Poskytovatel dotace na dotaz žalobce ohledně nutnosti měnit smluvní ujednání z důvodu procentuálního stanovení cen, odpověděl, že způsob stanovení ceny na situaci nic nemění, k prokázání odvedené práce bude poskytovatel dotace vyžadovat tzv. timesheet, kde bude jednoznačně uvedeno, kolik a jaké práce byly odvedeny. Žalobce uvádí, že k výdajům na zpracování žádosti požadavek na tzv. timesheety vznesen nebyl, nejednoznačnost požadavků na dokladování výdajů vyplývá i z Metodického pokynu ke způsobilým výdajům projektu. K dokladování popisu činnosti vztahující se ke zpracování žádosti nebyl žalobce vyzván. Přesto zpracovatel žádosti poté, co byl poskytovatelem dotace v rámci jiných projektů informován, že tento požadavek nově vznáší, zaslal z vlastní iniciativy dne 14. 5. 2012 e-mailem Mgr. N. popis služby grant, který dokládá, kolik a na jaké práce byla na projektu odvedena. Ze strany poskytovatele dotace nebyla v této souvislosti vznesena žádná reakce. Důvodná není podle žalobce ani argumentace Metodickým pokynem ke způsobilým výdajům projektu (revizi č. 8), neboť je účinný až od 28. 6. 2012, tj. po ukončení Projektu, nemůže proto retroaktivně věc řešit.

28. *V sedmém žalobním bodu* žalobce namítá, že poskytovatel dotace neusnesl břemeno důkazní a i břemeno tvrzení, neboť řadu skutečností ani netvrdil. Žalovaný vyzval poskytovatele dotace, aby uvedl skutečnosti, z nichž měl být žalobci znám stav geologického podloží v místě stavby v době zpracování Projektu a zda při výstavbě v předmětné lokalitě se vyskytly obdobné případy charakteru podloží. K otázce obdobných případů charakteru podloží se poskytovatel dotace vůbec nevyjádřil, pouze zpochybnil správnost výzvy žalovaného. Úvahy poskytovatele dotace ohledně povinnosti realizovat geologický průzkum se ukázaly jako liché.
29. *V osmém žalobním bodu* žalobce uvádí, že v roce 2020 nebylo možné do financování Projektu zapojit evropské zdroje vyčleněné po období 2007 až 2013. Pokud žalovaný (správce státní kasy) rozhodoval ve sporu z veřejnoprávní smlouvy, pak mu vyhovuje takové rozhodnutí, ve kterém stát nebude muset v rozsahu 100 % hradit příjemci dotace nezákonně krácenou část dotace. Kdyby byla žádost žalobce o proplacení řádně vyřízena v roce 2012, pak by se z 92,5 % na jejím financování podílel poskytovatel dotace, resp. prostředky Evropské unie a 7,5 % žalobce. Žalobce dále odkazuje na svá podání a vyjádření uplatněná v dotačním řízení u poskytovatele dotace a ve správním řízení ve sporu z veřejnoprávní smlouvy.
30. *V devátém žalobním bodu* žalobce poukazuje na argumentaci ministra financí z rozhodnutí ze dne 9. 7. 2015 č. j. MF-66435/2014/1203. Ačkoli desátý senát vyslovil jeho nicotnost, že jej vydal věcně nepřislušný orgán, neznamená to, že by rozhodnutí bylo věcně nesprávné. U ministra financí jako rozkladového orgánu lze předpokládat relevantní znalost problematiky i konstantnost rozhodovací praxe. Rozhodnutí ministra financí zohledňuje to, co by posuzovatel dotační kauzy měl brát za základní předpoklad posouzení objektivní předvídatelnosti podle § 23 odst. 7 písm. a) ZVZ, tedy, zda se v místě stavby obdobné případy charakteru podloží již vyskytly. Až na základě toho bude možné kvalifikovaně posoudit, zda bylo možné předpokládat stav podloží v místě stavby komunikace vzhledem ke stavu podloží v okolí, a tedy zda se jednalo o nepředvídané okolnosti. V opačném případě by bylo vždy možné učinit závěr, že každá stavba vyžaduje geologický průzkum. Uvedené měl v řízení tvrdit a prokazovat poskytovatel dotace.
31. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Konstatoval, že námitka nepřezkoumatelnosti je nedůvodná, z odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou seznatelné důvody, na základě nichž bylo rozhodnutí vydáno, ve sporném řízení se zabýval veškerými argumenty žalobce. Pro závěr o vícepracích nebylo třeba dalších důkazů, postačily skutečnosti vyplývající ze zadávacího řízení a z dokumentů obsažených ve spisu. Byla vzata v potaz vyjádření stavebních úřadů, ty se k vícepracím nevyjadřovaly, k provedení geologického průzkumu uvedly, že jej pro potřeby stavebního řízení nevyžadovaly s tím, že je na stavebníkovi a na jím zvoleném projektantovi, aby posoudil potřebu hydrogeologického průzkumu v daném terénu. Geologické riziko nese stavebník, k jeho tíži jdou případné nedostatky Projektu. Žalovaný dospěl ke stejnému závěru jako poskytovatel dotace a znalec, který je odborníkem schopným se po odborné stránce k posuzované věci vyjádřit. I při stavbě obytných budov je třeba posoudit geotechnická rizika vyplývající z konkrétních geotechnických podmínek pozemku, na němž je budova postavena. Podstata pochybení žalobce spočívala v zadání zakázky a v pozdější změně její realizace, která mohla ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a nesplnila požadavky na dodržení zásad uvedených v § 6 ZVZ. Odpovědnost za zadávací dokumentaci, která v tomto případě měla obsahovat i informaci o geologickém podloží stavby, se zohledněním orientačního průzkumu geologických podmínek, nese žalobce jako zadavatel. Pokud žalobce

založil zadávací podmínky na toliko předpokladu geologického podloží, pak nezvolil bezpečnější způsob realizace zakázky, když požadoval povrch vozovky neodpovídající danému terénu. Při postupu eliminujícím možná rizika stavby by v zadávací dokumentaci zvolil kryt živičný, který byl nakonec skutečně použit. Podstatnou skutečností pro závěr o pochybení žalobce byl postup při zadání a realizaci zakázky, jímž došlo k diskriminaci případných uchazečů, kteří nebyli schopni nabídnout plnění spočívající v betonovém krytu vozovky, ale pouze v krytu živičném. Takový postup žalobce mohl mít vliv na výběr nejvýhodnější nabídky. Realizace víceprací byla důsledkem nedostatečné projektové přípravy, za níž odpovídá žalobce. Riziko, že místo stavby nebude mít vlastnosti předpokládané stavebníkem, je riziko stavebníka. Otázka, že zákon neukládá provést ve stanovených případech geologický průzkum, neznamená, že se tím zadavatel zproští své odpovědnosti za zadání víceprací v rozporu se ZVZ. Při nakládání s veřejnými prostředky je třeba z důvodu jejich transparentního vynakládání volit i postupy, které by zadavatel, pokud by stavbu financoval pouze ze svého rozpočtu, nezvolil. V takovém případě by však ještě jednoznačněji šly důsledky geologického rizika zvýšené ceny stavby v důsledku nedostatečně zjištěného stavu podloží stavby k jeho tíži.

32. Pokud chtěl žalobce šetřit veřejné prostředky a neprovádět průzkum podloží stavby komunikace jak uvádí, bylo namíste zvolit povrch vozovky, který by pochyby nevyvolával. Pro posouzení podstaty pochybení navrhovatele při zadání zakázky není až tak podstatné zařazení zeminy do konkrétních tříd, ale že postupoval v rozporu se ZVZ, v jeho důsledku došlo k vícepracím, k prodloužení odvodňovacího žlabu, i ke změně technologie vozovky. K zahrnutí 4% bonusu do nezpůsobilých výdajů žalovaný uvedl, že podle Příručky pro žadatele nemohly být součástí způsobilých výdajů výdaje na práce, služby atd., které nevytvářely reálnou hodnotu, což lze aplikovat na 4% bonus z poskytnuté dotace. Je třeba odmítnout tvrzení, že bylo rozhodováno z pohledu správce státní kasy. Správní orgán posuzoval postup žalobce z hlediska Smlouvy o dotaci, závazných metodických pokynů, příruček poskytovatele dotace, ZVZ a předložených důkazů. K legitimnímu očekávání žalobce ohledně započítání nákladů změny stavby jako způsobilých nákladů, jehož vznik žalobce dovozuje z komunikace s Ing. R., žalovaný uvedl, že za dodržení všech podmínek dotace je výlučně odpovědný příjemce dotace. Žalovaný dále uvedl, že k vydání napadeného rozhodnutí byl příslušný podle § 10b písm. a) zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů. Doplnil, že z napadeného rozhodnutí vyplývá, že se vypořádal se všemi námitkami žalobce.
33. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále též „s. ř. s.“), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
34. Při jednání konaném dne 2. 6. 2023 strany setrvaly na své argumentaci. Zástupce žalobce uvedl, že z návrhů na důkaz v žalobě trvá toliko na slyšení svědka, bývalého starosty žalobce Ing. V. Š. Soud návrh žalobce zamítl pro nadbytečnost, neboť předložený správní spis obsahuje dostatek písemností, které se staly podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí.
35. Soud posoudil věc následovně:
36. Nejprve soud přistoupil k posouzení úvodních pěti obecných námitek žalobce (viz bod 16. tohoto rozsudku).

37. Soud k uvedeným obecným tvrzením žalobce konstatuje, že vzhledem k zásadě dispozitivnosti soudního řízení správního není možné, aby žalobce předmět soudního přezkumu vymezil jen nekonkrétními námitkami bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz. Musí se jednat o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu či listinách zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005 č. j. 2 Azs 92/2005-58). Soud je povinen vypořádat jednotlivé žalobní body, aby nezatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností, není ale povinen na základě vágních odkazů žalobní body či podpůrné argumenty dohledávat ve spisech či v zaslaných dokumentech. Opačný postup by porušoval popsanou dispoziční zásadu a zasahoval by do rovného postavení účastníků řízení (§ 36 odst. 1 s. ř. s.). Jinými slovy, není na soudu, aby vyhledával skutečnosti, které jsou způsobilé být součástí žaloby. Žalobce na podporu svých obecných námitek netvrdil žádné konkrétní skutečnosti, nespecifikoval, v jakých konkrétních skutkových okolnostech měly spočívat jím namítané vady napadeného rozhodnutí. K námitce nepřezkoumatelnosti soud připomíná, že nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí spočívá podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů; důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008 č. j. 3 As 51/2007-84). Za nesrozumitelnost rozhodnutí soudy považují například případy, kdy odůvodnění nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003 č. j. 7 A 547/2002-24); pro rozpor výroku s odůvodněním (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2003 č. j. 2 Ads 33/2003-78) či pro výrok, který nemá oporu v zákoně (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2003 č. j. 7 A 181/2000-29), nebo není-li rozhodnutí rozčleněno na výrok a odůvodnění, pročez není zřejmé, zda správní orgán rozhodl o všech návrzích účastníka řízení (viz rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 10. 1994 č. j. 6 A 63/93-22). Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže z jeho odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008 č. j. 7 Afs 212/2006-76). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat.

38. Soud uvádí, že zrušení správního rozhodnutí výlučně pro nepřezkoumatelnost vylučuje možnost věcného posouzení žalobních bodů, tím pádem se prodlužuje celková délka sporu, což neprospívá účastníkům řízení ani správním orgánům. Námitku nepřezkoumatelnosti je tedy nutné hodnotit i ve vztahu k hospodárné a k racionální aplikaci práva. Napadené rozhodnutí posoudil soud optikou výše uvedené judikatury a dospěl k závěru, že rozhodnutí nepřezkoumatelné není. Z jeho odůvodnění je zřejmé, z jakého skutkového stavu správní orgán vyšel, jak vyhodnotily pro věc rozhodné skutkové okolnosti a jak je následně právně posoudil. Rozhodnutí je odůvodněno a je srozumitelné. Ani tvrzená nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, jež má spočívat ve skutečnosti, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal s námitkami žalobce, soudem zjištěna nebyla. Žalobce v podané žalobě ani netvrdí, jakými konkrétními námitkami se žalovaný nezabýval, nýbrž se pouze omezuje na obecné konstatování o nevypořádání jeho námitek. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný na stranách 4 až 7 zrekapituloval argumentaci žalobce v návrhu na zahájení řízení, na kterou v následujících částech napadeného rozhodnutí reagoval. Podle soudu napadené rozhodnutí obsahuje veškeré náležitosti stanovené § 68 odst. 3 správního řádu. Žalovaný uvedl řešení otázky, která byla předmětem řízení, včetně důvodu, pro který byl návrh co do zaplacení části dotace ve výši 5 672 289,85 Kč zamítnut (výrokem II. napadeného rozhodnutí, vůči němuž podle žalobce směřuje podaná žaloba). Napadené rozhodnutí neshledal soud nepřezkoumatelné.
39. Následně se soud zabýval tvrzenou nicotností napadeného rozhodnutí, kterou žalobce namítá v *prvním žalobním bodu*. Požaduje vyslovení nicotnosti napadeného rozhodnutí z důvodu, že ve věci rozhodl věcně nepřislušný orgán (žalovaný), podle žalobce mělo ve věci rozhodnout MMR.
40. Podle § 10b odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů (dále též „*zákon o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů*“) *spory z právních poměrů při poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci rozhoduje podle správního řádu Ministerstvo financí, je-li jednou ze smluvních stran kraj, svazek obcí, jehož členem je hlavní město Praha, nebo Regionální rada regionu soudržnosti.*
41. Podle § 10b odst. 3 zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů *proti rozhodnutí vydanému podle odstavce 1 nelze podat odvolání ani rozklad.*
42. Otázkou příslušnosti k rozhodování ve sporném řízení, v němž byla účastníkem Regionální rada regionu soudržnosti (poskytovatel dotace), se zabýval Nejvyšší správní soud, který v rozsudku ze dne 25. 9. 2014 č. j. 2 Afs 74/2013-64, posuzoval, zda byla dána pravomoc (Regionální rada soudržnosti Jihozápad) rozhodovat spory z veřejnoprávních smluv o poskytnutí účelové dotace, a to pro období před novelou zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů zákonem č. 24/2015 Sb. kterým se mění zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*zákon č. 24/2015 Sb.*“). Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku dospěl k závěru, že pravomocí rozhodnout ve sporném řízení, v němž byla účastníkem Regionální rada regionu soudržnosti, bylo před novelou zákonem č. 24/2015 Sb. nadáno MMR. Nejvyšší správní soud k tomuto závěru dospěl proto, že příslušným ministerstvem, do jehož působnosti náleží úsek státní správy vykonávaný Regionální radou regionu soudržnosti, je MMR. Uvedené ministerstvo je totiž podle § 14 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy ČR

(dále též „kompetenční zákon“) ústředním orgánem státní správy ve věcech regionální politiky.

43. Následně ve vztahu k později účinné právní úpravě Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 16. 6. 2016 č. j. 10 Afs 49/2016-33 dovodil, že je-li jednou ze smluvních stran Regionální rada regionu soudržnosti, pro rozhodnutí ve sporných řízeních vydaných po datu 20. 2. 2015 podle § 10b odst. 1 písm. a) zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění zákona č. 24/2015 Sb. (účinného od 20. 2. 2015), platí, že spory z právních poměrů při poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci rozhoduje podle správního řádu žalovaný s tím, že podle § 10b odst. 3 proti rozhodnutí vydanému podle odst. 1 tohoto ustanovení nelze podat odvolání ani rozklad. Současně pro toto období Nejvyšší správní soud vyložil, že zákon o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů je ve vztahu k obecné regulaci správního řádu úpravou speciální; jeho § 10b jako *lex specialis* proto vylučuje pro nynější věc jakékoli úvahy o aplikaci § 169 odst. 1 a 2 nebo jiné obdobné normy správního řádu. Nejvyšší správní soud poté pro rozhodnutí ve sporech po 20. 2. 2015, byť by taková řízení byla zahájena před tímto dnem, vyložil, že při „mlčení přechodných ustanovení“ platí pravidlo nepravé retroaktivity procesních norem, tj. že správní orgán v řízení vždy používá aktuálně účinnou procesní úpravu. Proto po datu 20. 2. 2015 byla již dána věcná příslušnost žalovaného k rozhodnutí.
44. Ve smyslu shora uvedeného právního názoru Nejvyššího správního soudu je pro posouzení věcné příslušnosti ve sporu z právních poměrů při poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci rozhodný den vydání napadeného rozhodnutí, nikoli den zahájení řízení, jak namítá žalobce. Napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 18. 3. 2020, což je po dni 20. 2. 2015, kdy nabylo účinnosti ustanovení § 10b odst. 1 písm. a) zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, jímž byla založena věcná příslušnost žalovaného.
45. Soud připomíná, že ve věci sporu mezi žalobcem a poskytovatelem dotace rozhodoval desátý senát již shora zmiňovaným rozsudkem ze dne 12. 12. 2019 č. j. 10 A 144/201-80, jímž vyslovil nicotnost rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 5. 9. 2014 č. j. MF-44 067/2013/12, a na něj navazujících rozhodnutí ministra financí ze dne 9. 7. 2015 č. j. MF-66 435/2014/1203 a ze dne 9. 7. 2015 č. j. MF-66 445/2014/1203. Desátý senát přitom vycházel ze stejných judikатурních východisek jako nyní rozhodující třetí senát v této věci. Předmětem tamního řízení však bylo rozhodnutí Ministerstva financí vydané dne 5. 9. 2014, tedy před účinností zákona č. 24/2015 Sb. (dne 20. 2. 2015), jímž byla založena věcná příslušnost žalovaného v rozhodování o sporech z právních poměrů při poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci. Desátý senát proto konstatoval, že k vydání tamního rozhodnutí nebyl příslušný žalovaný, nýbrž MMR. Proto vyslovil nicotnost tamního rozhodnutí žalovaného a současně vyslovil i nicotnost navazujících rozhodnutí ministra financí jako rozkladového orgán, který rozhodl o opravném prostředku proti nicotnému (prvostupňovému) rozhodnutí.
46. Soud uzavírá, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí, jež je předmětem tohoto soudního řízení, byl v souladu s § 10b odst. 1 písm. a) zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů věcně příslušným orgánem k rozhodnutí sporu z právních poměrů při poskytnutí dotace žalovaný. V předmětné věci tedy rozhodl věcně příslušný orgán a napadené rozhodnutí není z tohoto důvodu nicotné. První žalobní bod není důvodný.
47. Ve druhém žalobním bodu žalobce namítá, že žalovaný postupoval v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu (*ve odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních*

předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínky v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají).

48. Ust. § 68 odst. 3 správního řádu vymezuje obligatorní náležitosti odůvodnění rozhodnutí správního orgánu. Soud ve vypořádání námítky nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí konstatoval, že napadené rozhodnutí obsahuje veškeré náležitosti stanovené § 68 odst. 3 správního řádu. Podle soudu žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl důvody výroku rozhodnutí, podklady, z nichž vycházel, a úvahy, jimiž se řídil. Žalovaný ve vztahu k jednotlivým pochybením, která byla důvodem krácení dotace, popsal podklady, z nichž při svém rozhodnutí vycházel, jak vyplývá ze stran 9 až 18 napadeného rozhodnutí.
49. Podle žalobce mělo porušení § 68 odst. 3 správního řádu spočívat v tom, že posouzení žalovaného ohledně víceprací se neopírá o žádný v řízení provedený důkaz, resp. je s opatřenými důkazy v rozporu. Soud nepřisvědčuje tvrzení žalobce, že žalovaný své závěry v otázce víceprací neopřel o žádný v řízení provedený důkaz. Ze stran 9 až 14 napadeného rozhodnutí, v nichž se žalovaný zabýval otázkou víceprací, je zřejmé, na základě jakých konkrétních podkladů rozhodl, kdy zrekapituloval stěžejní podklady a skutečnosti z nich vyplývající. Z nich je zřejmé, že pro závěr žalovaného nebyl jediným podkladem znalecký posudek č. 22-09/2012 ze dne 18. 7. 2012 vypracovaný znalcem Ing. A. P., jak tvrdí žalobce. Žalovaný vycházel i z dalších podkladů, a to včetně těch, které doložil žalobce. Žalovaný zohlednil podklady doložené žalobcem, jimiž jsou: znalecký posudek č. 21/2012 ze dne 24. 9. 2012 doc. Ing. F. L., CSc., geotechnické posouzení spol. ARCADIS Geotechnika a.s. ze dne 1. 8. 2011, posouzení technického řešení ze dne 3. 8. 2011, Dokumentaci pro stavební povolení – změna stavby před dokončením 8/2011, Dokumentaci skutečného provedené stavby, Technická zpráva 10/2011. Zmíněné vylučuje tvrzení žalobce, že žalovaný vyšel pouze ze závěrů znalce Ing. A. P. a ignoroval jiné důkazy ve věci. Z napadeného rozhodnutí je patrné, že žalovaný při svém rozhodování zohlednil i další podklady doložené během řízení, jakými úvahami se řídil při hodnocení jednotlivých důkazů, které hodnotil samostatně i ve vzájemných souvislostech. Nelze se proto ztotožnit s tvrzením žalobce, že žalovaný bez dalšího souhlasil se závěry znalce Ing. A. P., aniž by hodnotil i další podklady. Na str. 10 napadeného rozhodnutí žalovaný sice uvedl, že „*dává za pravdu odpůrci a závěrům znalce Ing. A. P.*“, citovanou formulaci ovšem nelze vytrhnout z kontextu celého napadeného rozhodnutí a chápat tak, že žalovaný toliko přijal ojediněle závěr znalce, případně poskytovatele dotace bez dalšího za svůj, aniž by věc sám posoudil.
50. Tvrzení žalobce, že znalec Ing. A. P. má zájem stát na straně poskytovatele dotace, je spekulativní, tato tvrzení nejsou ničím neprokázána. Ze znaleckého posudku č. 22-09/2012 ze dne 18. 7. 2012 vyplývá, že objednavatelem posudku byla společnost *DHV CR, spol. s r. o., Sokolovská 100/94, 186 00 Praha 8*, účelem posudku byla „*[o]dborná asistence při výkonu kontrol firmy Ernst & Young na vybraných projektech financovaných ze strukturálních fondů a Fondů soudržnosti pro zadavatele – Českou republiku, Ministerstvo pro místní rozvoj*“. V úvodu posudku je uvedeno, že „*[p]osudek byl vypracován v rámci kontroly u projektu „Obytná zóna v Jámě“ vedeného v programu ROP JZ pod č. 1.14/1.5.00/01.01886, na základě objednávky č. 12-B3-04/1_06 akceptované dne 1. 6. 2012.*“ Předmětný znalecký posudek předložil v řízení poskytovatel dotace, nejednalo se však o jediný podklad, ze kterého žalovaný vyšel, jak bylo

konstatováno výše. Žalovaný zohlednil též podklady doložené žalobcem, včetně znaleckého posudku č. 21/2012 ze dne 24. 9. 2012 doc. Ing. F. L., CSc., jak vyplývá ze čtvrtého odstavce na str. 14 napadeného rozhodnutí. Skutečnost, že Ing. P. byl znalcem v odvětví stavby obytné, nikoli stavby dopravní, nemůže být sama o sobě důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí. Znalec Ing. P. byl znalcem v příslušném oboru, to oboru stavebnictví, jednalo se tedy o odborníka ve vztahu ke zkoumané problematice. Je nutné zdůraznit, že tento důkaz nebyl v řízení jediným, z něhož žalovaný vyšel.

51. Soud nepřisvědčil ani dílčí námitce, že posouzení žalovaného ohledně víceprací je v rozporu s řadou důkazů. Žalobce příkladmo uvedl důkazy, s nimiž by měly být závěry žalovaného v rozporu, a to sdělení Stavebního úřadu MÚ Třemošná (ze dne 16. 5. 2016, pozn. soudu) a sdělení MÚ Nýřany (ze dne 1. 6. 2016, pozn. soudu). Již ale nespecifikoval konkrétní skutečnosti, v nichž má rozpor spočívat. Takto zvolená obecná argumentace žalobce předurčuje i rozsah vypořádání soudem. Dotčenými vyjádřeními (vyjádřením Městského úřadu Třemošná, stavebního odboru ze dne 16. 5. 2016 č. j. MUTE-1944/2016/STO/HŠk, a sdělením Městského úřadu Nýřany, odboru dopravy, ze dne 1. 6. 2016 č. j. OD-Fro/12957/2016) se žalovaný zabýval na str. 10 až 11 napadeného rozhodnutí. Zde nejprve zrekapituloval jejich obsah a následně uvedl, že z vyjádření obecného i speciálního stavebního úřadu vyplývá, že „geologický průzkum pro vydání územního rozhodnutí ani stavebního povolení požadován nebyl. Příprava projektové dokumentace a zjištění skutečností potřebných pro vypracování projektové dokumentace tak, aby byla správná, úplná, zajišťující bezpečnost, proveditelnost a technickou a ekonomickou úroveň projektu stavby, závisela na projektantovi. Na něm bylo posouzení možných ekonomických rizik při volbě povrchu vozovky a rozhodnutí o provedení případného geologického průzkumu, zejména s ohledem na svažitý terén, v němž měla být stavba realizována.“ Co se týče povinnosti vypracování geologického průzkumu, žalovaný učinil dotaz na Ministerstvo dopravy, které dne 22. 10. 2013 ve stanovisku povinnost provést geologický průzkum nepotvrdilo, ale vyjádřilo, že „při podrobném geotechnickém průzkumu zájmového území by se míra možnosti výskytu nepředvídatelných skutečností snížila“. Žalovaný následně uzavřel, že mu není znám právní předpis, který by povinnost zpracovat před realizací stavebních prací geologický průzkum ukládal. Napadené rozhodnutí s uvedenými vyjádřeními proto není v rozporu.
52. Druhý žalobní bod není důvodný.
53. Ve třetím žalobním bodu žalobce namítá, že požadavek žalovaného na provedení geologického průzkumu žalobcem je v rozporu s čl. 2 odst. 3 Listiny základních práv a svobod. Podle čl. 2 odst. 3 Listiny základních práv a svobod *každý může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá*. Žalovaný se otázkou povinnosti žalobce provést geologický průzkum zabýval na stranách 10-11 napadeného rozhodnutí. Dospěl k závěru, že žádný právní předpis žalobci neukládá povinnost zpracovat před realizací stavebních prací geologický průzkum. Žalovaný v napadeném rozhodnutí netvrdil, že by byla dána zákonná povinnost žalobce zpracovat geologický průzkum před realizací stavebních prací. Uvedené ostatně nesporně ani žalobce, který závěr žalovaného sám připomíná v podané žalobě. Připojuje však tvrzení, že žalovaný přesto požadoval v rozporu s dotčeným článkem Listiny základních práv a svobod provedení geologického průzkumu, což však neodpovídá obsahu správního spisu (potažmo napadenému rozhodnutí).
54. Soud připomíná, že důvodem pro snížení dotace o výdaje ve výši 5 012 952,85 Kč (podle bodu 1. Oznámení o krácení dotace) byla skutečnost, že žalobce změnil zadávací podmínky

v průběhu realizace veřejné zakázky, resp. realizoval nad rámec původně zadané zakázky další práce (vícepráce), které zadal v jednacím řízení bez uveřejnění, aniž by byly splněny podmínky pro takové zadání podle § 23 odst. 7 písm. a) ZVZ. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že žalobce nebyl oprávněn postupovat podle uvedeného ustanovení, neboť dodatečně realizované práce nebyly důsledkem nepředvídaných okolností, resp. žalobce je mohl předpokládat při dostatečné projektové přípravě.

55. Podle § 23 odst. 7 písm. a) ZVZ *v jednacím řízení bez uveřejnění může zadavatel zadat veřejnou zakázku na stavební práce nebo veřejnou zakázku na služby rovněž v případě, jestliže jde o dodatečné stavební práce nebo dodatečné služby, které nebyly obsaženy v původních zadávacích podmínkách, jejich potřeba vznikla v důsledku objektivně nepředvídaných okolností a tyto dodatečné stavební práce nebo dodatečné služby jsou nezbytné pro provedení původních stavebních prací nebo pro poskytnutí původních služeb, a to za předpokladu, že*
 1. *dodatečné stavební práce nebo dodatečné služby budou zadány témuž dodavateli,*
 2. *dodatečné stavební práce nebo dodatečné služby nemohou být technicky nebo ekonomicky odděleny od původní veřejné zakázky, pokud by toto oddělení způsobilo závažnou újmu zadavateli, nebo ačkoliv je toto oddělení technicky či ekonomicky možné, jsou dodatečné stavební práce nebo dodatečné služby zcela nezbytné pro dokončení předmětu původní veřejné zakázky, a*
 3. *v případě veřejného zadavatele celkový rozsah dodatečných stavebních prací nebo dodatečných služeb nepřekročí 20 % ceny původní veřejné zakázky.*
56. Aby mohl zadavatel postupovat podle shora citovaného ust. § 23 odst. 7 písm. a) ZVZ a zadat dodatečné stavební práce v jednacím řízení bez uveřejnění, musí být kumulativně splněny tyto podmínky: 1) muselo by jít o dodatečné stavební práce, které nebyly obsaženy v původních zadávacích podmínkách, 2) musela by jejich potřeba vzniknout v důsledku objektivně nepředvídaných okolností, 3) musely by být tyto dodatečné stavební práce nezbytné pro provedení původních stavebních prací nebo pro poskytnutí původních služeb.
57. Pojetím víceprací, jejich předvídatelností a režimu následného řešení (pokud taková potřeba vyvstane) v podmínkách ZVZ se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 11. 2012 č. j. 1 Afs 23/2012-102, v něm dovodil, že „vícepráce ve smyslu zákona ZVZ jsou pouze dodatečné práce, jejichž potřeba vznikla v důsledku objektivně nepředvídaných okolností. Přestože se v případě víceprací jedná o práce, které s původní veřejnou zakázkou přímo souvisí, lze je zadat v autonomním zadávacím řízení, aniž by se jednalo o nepřípustné dělení předmětu veřejné zakázky, za účelem snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené ZVZ (§ 13 odst. 3 ZVZ). Jedná se však o výjimečnou situaci, kdy musí být splněny výše uvedené podmínky definující vícepráce. Vzhledem k těžké předvídatelnosti přesného objemu stavebních prací především v případě rekonstrukcí, zákonodárce s možností vzniku víceprací počítá a ZVZ obsahuje přímý postup umožňující zadavateli vícepráce zadat zhotoviteli stavby. Tímto postupem je využití jednacího řízení bez uveřejnění.“ Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku taktéž dovodil, že „v průběhu plnění veřejné zakázky může nastat situace, kdy je třeba realizovat práce (dodávky, služby), které nebyly předmětem původní zakázky. Takové práce (či množství materiálu) nebyly zadavatelem v podmínkách původní veřejné zakázky obsaženy, a proto se jedná o nový předmět plnění. Ačkoliv se materiálně jedná o souhrn prací (dodávek, služeb), které společně směřují k naplnění původního účelu veřejné zakázky, z pohledu ZVZ a postupu zadávání těchto prací se jedná formálně o novou veřejnou zakázku. V takovém případě je ovšem podstatné posoudit, zda se jedná o samostatnou zakázku, která s původní zakázkou bezprostředně souvisí či nikoliv a následně, zda potřeba těchto prací vznikla v důsledku objektivně nepředvídaných okolností. Na základě tohoto hodnocení vyplývají pro zadavatele rozdílné požadavky na postup

při zadávání této zakázky, a to z důvodu dodržení základních principů ZVZ nutných k naplnění smyslu zákona a smyslu hospodaření s veřejnými prostředky“. Nejvyšší správní soud vymezil, že pro prvotní posouzení, zda vícepráce mají být samostatnou zakázkou, která s původní zakázkou souvisí, či nikoliv, musí být splněna všechna hlediska vymezená rozhodovací praxí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže i správních soudů, tedy urbanistické, technologické, místní, časové a věcné. Pokud jde o zakázku, která s původní zakázkou přímo souvisí a nelze ji od ní oddělit, je dále rozhodné, zda v tomto případě potřeba dodatečných stavebních prací, které nebyly obsaženy v původních zadávacích podmínkách, vznikla v důsledku objektivně nepředvídaných okolností a jednalo se o tedy tzv. vícepráce či nikoliv (v těchto případech je podle Nejvyššího správního soudu nutno zadat práce v některém z jiných typů zadávacích řízení podle ZVZ).

58. Kritéria pro rozlišení nepředvídané okolnosti od okolností, které bylo lze předvídat, vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 8. 8. 2019 č. j. 9 As 153/2019-73. V něm vyložil, že „[p]ojem nepředvídané okolnosti se týká okolností, jež nemohl zadavatel předpokládat ani přes přiměřeně pečlivou přípravu zadávacího řízení na původní veřejnou zakázku při zohlednění jemu dostupných prostředků, povahy a vlastností konkrétního projektu, osvědčených postupů v dotčené oblasti a potřeby zajistit vhodný poměr mezi zdroji vynakládanými na přípravu zadání zakázky a její odhadovanou hodnotou (srov. čl. 109, resp. čl. 115 zadávacích směrnic). Zpravidla se bude jednat o okolnosti objektivního charakteru (nepředvídané technologické, legislativní, přírodní či společenské změny), nelze však vyloučit, že k nepředvídaným okolnostem může dojít též na straně zadavatele či vybraného uchazeče.“ Nejvyšší správní soud v rozsudcích ze dne 11. 5. 2016 č. j. 4 Afs 9/2016-33 a ze dne 25. 11. 2015 č. j. 3 As 18/2015-32 dovedl, že k zodpovězení otázky, zda byly splněny podmínky § 23 odst. 7 písm. a) ZVZ ohledně objektivně nepředvídaných okolností, je nutné doložit splnění tam uvedených podmínek příslušnými odbornými podklady (např. i prostřednictvím znaleckého posudku). Jejich právní zhodnocení, tedy to, zda byly splněny veškeré podmínky citovaného ustanovení ZVZ, je věcí právní úvahy vycházející z těchto technických okolností, za což plně odpovídá zadavatel. V rozsudku ze dne 11. 5. 2016 č. j. 4 Afs 9/2016-33 Nejvyšší správní soud zdůraznil, že je na zadavateli, aby „provedl řádný průzkum oblasti a aby jasně vymezil předmět veřejné zakázky. Pokud takto nepostupoval a předmět veřejné zakázky postupně „doupřesňoval“, je nutné mu takovýto nedostatečně odborný přístup klást k tíži. Byl to totiž on, kdo odpovídal za řádné provedení zadávacího řízení dle ZVZ a řádné čerpání dotace.“
59. Žalobcem namítaný požadavek na provedení geologických prací žalovaný vznesl v souvislosti s nedostatečnou projektovou přípravou žalobce. Konkrétně konstatoval, že „[o]kolnosti, které byly důvodem ke změně zakázky (charakter podloží), existovaly již přede dnem zahájení zadávacího řízení, nenastaly až po jeho zahájení, proto je bylo možné při provedení geologického průzkumu předpokládat. Správní orgán proto souhlasí s odpůrcem, že se jednalo o práce, které nebyly důsledkem objektivně nepředvídaných skutečností, ale nedostatečné projektové přípravy.“ Dále uvedl, že „[g]eotechnické riziko je rizikem zadavatele. Správní orgán došel k závěru, že při neprovedení geologického průzkumu podloží povrchové komunikace z ekonomických důvodů měl navrhovatel pro eliminaci možných rizik staveniště zvolit bezpečný kryt vozovky již v zadávacím řízení.“
60. Žalovaný shora citované závěry opřel o důkazy předložené ve sporném řízení žalobcem i poskytovatelem dotace. Na základě znaleckého posudku č. 21/2012 ze dne 24. 9. 2012 doc. Ing. F. L., CSc., předloženého žalobcem, žalovaný konstatoval, že vzhledem k charakteristice terénu, v němž měla být místní komunikace vybudována, zejména jeho

svažitosti, nebyl povrch vozovky ze zámkové dlažby vhodný. Rizika uvedená znalcem bylo možné předpokládat předem, zejména průsak vody při deštích a nestabilitu povrchu vozovky především ve svahu a při zatížení těžkými vozidly, která do obytné zóny pravidelně zajíždí. Vzhledem k charakteru předpokládanému při používání místní komunikace bylo tudíž možné již od počátku uvažovat o odolném krytu vozovky, který je podle znalce i levnější variantou. V návaznosti na posouzení technického řešení ze dne 3. 8. 2011 též předloženého žalobcem, pak žalovaný uvedl, že nezpochybňuje vhodnost změny povrchu komunikace. Pro posouzení postupu žalobce je však podstatné, že vhodný povrch komunikace nepředpokládal již při zadávacím řízení, ačkoli volba asfaltového povrchu oproti zámkové dlažbě vzhledem k neznámému podloží a svažitému charakteru terénu byla možná od počátku, i s přihlédnutím ke skutečnosti, že se jednalo i o levnější variantu s vyšší odolností a životností než původní zámková dlažba s průsaky.

61. Žalobce odůvodňuje svůj postup tím, že rozhodl „jako řádný hospodář (...) v původním projektu ušetřit (...) a finální rozhodnutí učinit až po zjištění komplexního stavu podloží po odkrytí horní vrstvy v rámci průběhu stavby“. Taková argumentace nemůže být úspěšná. Potvrzuje jen závěr žalovaného, že projektová příprava nebyla dostatečná a nereflektovala potřebný stav daných prací. Tvrzení žalobce svědčí o nedostatečném průzkumu oblasti a o předpokládaném „doupřesňování“ předmětu veřejné zakázky v průběhu její realizace. Z argumentace žalobce je zřejmé, že mu nebyly známy geologické podmínky v místě stavby, a charakter podloží v době tvorby projektové dokumentace pouze předpokládal. Takový postup žalobce, kdy na základě nedostatečně zpracované projektové dokumentace vymezí zadávací podmínky a předpokládá „finální rozhodnutí učinit až po zjištění komplexního stavu podloží po odkrytí horní vrstvy v rámci průběhu stavby“, nelze akceptovat. Veřejná zakázka musí být realizována v souladu se zadávací dokumentací od počátku realizace po celou dobu. Případné dodatečné práce lze zadat pomocí jednacímho řízení bez uveřejnění, jedná-li se o okolnosti objektivně nepředvídané. O takové okolnosti se ale v daném případě nejednalo. Soud se zcela ztotožňuje se žalovaným, že nevhodnost původně zvoleného svažitého povrchu vozovky, kterou chtěl řešit zámkovou dlažbou s průsaky, mohl žalobce při přiměřeně pečlivé přípravě zadávacímho řízení předpokládat. Žalovaný takový závěr odůvodnil na stranách 11 až 14 napadeného rozhodnutí, přičemž žalobce nevznáší (a ani nedokládá) žádnou relevantní argumentaci, jejímž prostřednictvím by závěry žalovaného vyvrátil. Tvrzení, že napadené rozhodnutí se nezabývalo otázkou ceny geologického průzkumu v době přípravy projektové dokumentace, není relevantní. Žalovaný na str. 14 napadeného rozhodnutí konstatoval, že při neprovedení geologického průzkumu podloží povrchové komunikace z ekonomických důvodů měl žalobce pro eliminaci možných rizik staveniště zvolit bezpečný kryt vozovky již v zadávacím řízení. Soud připomíná, že povinností zadavatele již při přípravě projektu je přijmout taková opatření, aby dokázal řádně vymezit předmět veřejné zakázky. Bylo proto primární odpovědností žalobce jako zadavatele řádné provedení zadávacímho řízení podle ZVZ a řádné čerpání dotace. Soud v souvislosti s otázkou ekonomičtějšího řešení poukazuje na str. 12 napadeného rozhodnutí, kde žalovaný uvedl: „Smlouvu s vybraným dodavatelem uzavřel navrhovatel v souladu se zadáním zakázky, změny při realizaci zakázky (změna povrchu vozovky a sanace podloží), však odůvodňovaly zrušení zadávacímho řízení a vypsání nového se zadávacími podmínkami, které by odpovídaly nově zjištěným skutečnostem a skutečné potřebě realizace zakázky i z hlediska trvanlivosti a bezpečnosti stavby. Výsledkem nového zadávacímho řízení s upravenými zadávacími podmínkami mohlo být více nabídek, a to i výhodnějších, než byla nabídka vybraného uchazeče. Změnou zadávacích podmínek v průběhu realizace zakázky, aniž by v důsledku podstatné změny

původního zadání došlo ke zrušení výběrového řízení a vypsání nového, mohl navrhovatel ovlivnit výběr nejvýhodnější nabídky, resp. vyloučit potencionální uchazeče, kteří by při vypsání výběrového řízení s podmínkami odpovídajícími skutečné realizaci zakázky (standardního povrchu vozovky) mohli nabídnout výhodnější podmínky ve srovnání s nabídkou vybraného uchazeče, což by mělo vliv i na výběr nejvýhodnější nabídky.“ Soud se s citovaným závěrem žalovaného ztotožňuje a doplňuje, že provedené práce nebyly vícepráce ve smyslu § 23 odst. 7 písm. a) ZVZ, neboť nebyly důsledkem objektivně (skutečně nových) nepředvídaných okolností, nýbrž následkem nedostatečně vymezené projektové přípravy. Nebyly proto naplněny zákonné předpoklady pro jednací řízení bez uveřejnění. Práce provedené nad rámec původně zadané zakázky proto měly být zadány stejným způsobem, jakým byla zadána původní zakázka. Požadavek žalovaného na řádné provedení zadávacího řízení podle ZVZ a řádné čerpání dotace není v rozporu s právními předpisy. Třetí žalobní bod není důvodný.

62. *Ve čtvrtém žalobním bodu žalobce nebrojí přímo proti závěrům žalovaného v napadeném rozhodnutí, nýbrž proti argumentaci poskytovatele dotace jakožto odpůrce vznesené ve sporném řízení, resp. proti závěrům, které odpůrce učinil v protokolu o výsledku kontroly INTERIM. Soud uvádí, že námitky tohoto žalobního bodu jsou zopakováním argumentace z návrhu na zahájení sporného řízení [žalobcem nazvané jako „odvolání proti rozhodnutí správního orgánu (Regionální rady regionu soudržnosti Jihozápad) Oznámení příjemci o krácení finančních prostředků dotace ze dne 21. 11. 2012 č.j. RRRSJ 15197/2012“] ze dne 7. 12. 2012, jehož obsah žalovaný shrnul na str. 4 až 7 napadeného rozhodnutí. Žalobce v podané žalobě setrval na tvrzeních, která byla již předmětem posouzení ve sporném řízení vedeném žalovaným. Soud připomíná, že žalovaný dospěl ve vztahu k provedení dalších prací nad rámec zadávacích podmínek (změna povrchu vozovky, sanace podloží a prodloužení odvodňovacího žlabu) k závěru, že tyto nebylo možné posoudit za vícepráce ve smyslu § 23 odst. 7 písm. a) ZVZ a zadat je v jednacím řízení bez uveřejnění, jak učinil žalobce. Byl proto dán důvod pro snížení dotace. Žalovaný konstatoval: „V důsledku neprovedení geologického průzkumu nezahrnovala projektová dokumentace práce spojené se sanací podloží, které byly prováděny jako vícepráce. Práce provedené nad rámec zadání zakázky by bylo možné považovat za vícepráce v důsledku objektivně nepředvídaných okolností ve smyslu ZVZ, pouze pokud by geologický průzkum proveden byl, a přesto by byly později zjištěny anomálie podloží, které geologický průzkum neodhalil (...) Vzhledem k tomu, že potřeba dodatečných prací vznikla v důsledku nedostatečně připravené projektové dokumentace, nikoliv v důsledku objektivně nepředvídaných okolností, nebylo možné zadat dodatečné práce podle § 23 odst. 7 písm. a) ZVZ pomocí jednacího řízení bez uveřejnění. (...) Okolnosti, které byly důvodem ke změně zakázky (charakter podloží) existovaly již přede dnem zahájení zadávacího řízení, nenastaly až po jeho zahájení, proto je bylo možné při provedení geologického průzkumu předpokládat. (...) Smlouvu s vybraným dodavatelem uzavřel navrhovatel v souladu se zadáním zakázky, změny při realizaci zakázky (změna povrchu vozovky a sanace podloží), však odůvodňovaly zrušení zadávacího řízení a vypsání nového se zadávacími podmínkami, které odpovídaly nově zjištěným skutečnostem (...)“.* S otázkou, zda dodatečně provedené práce bylo možné zadat v jednacím řízení bez uveřejnění ve smyslu § 23 odst. 7 písm. a) ZVZ, se soud vypořádal shora a přisvědčil závěrům žalovaného. Soud neshledává důvodným rekapitulovat již uvedené, na vypořádání třetího žalobního bodu proto na tomto místě odkazuje. Ostatně i v tomto čtvrtém žalobním bodu žalobce uplatňuje argumentaci, že „se strategie posouzení kvality podloží až v průběhu stavby ukázala být daleko efektivnější“, která podle soudu nemůže být úspěšná, neboť poukazuje na nedostatečnou projektovou přípravu ze strany žalobce jakožto

zadavatele. Uvádí-li žalobce, že ani nejpodrobnější geologické sondy by nemohly postihnout realitu, nelze s tímto vyjádřením souhlasit. Jak již dovodil Nejvyšší správní soud ve shora připomenutých rozsudcích, zadavatel musí již při přípravě projektu přijmout taková opatření, aby dokázal provést průzkum oblasti v míře odpovídající potřebě řádně vymezit předmět veřejné zakázky. Žalobce však ani ve sporném řízení ani v řízení před soudem nepřednesl žádnou podrobnější argumentaci, že průzkum v posuzovaném případě byl proveden v dostatečné míře. Naopak výslovně opakovaně poukazuje na to, že charakter podloží byl posouzen až v průběhu realizace zakázky.

63. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vyjádřil též k namítanému zařazení zeminy a ohlášení změny prací. Na str. 12 uvedl, že „[p]ro závěr o nedostatečně připravených podkladech pro zadání zakázky tak již není rozhodující, jak byla zařazena zemina. Byť navrhovatel změnu prací ohlásil poskytovateli dotace na předepsaném formuláři, podstatné je, že se jednalo o práce, které nebylo možné považovat za více práce ve smyslu ZVZ.“ I s touto argumentací žalobce se tedy žalovaný již vypořádal. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce ve čtvrtém žalobním bodu nepřináší žádnou novou a dostatečně relevantně podloženou argumentaci oproti tomu, co již uvedl v řízení před žalovaným, a tím nijak nerozporuje to, jak tyto důvody žalovaný vypořádal, neshledal soud tento žalobní bod důvodným. Soud se ztotožnil se závěry žalovaného vyjádřené v napadeném rozhodnutí, jak uvedl výše. Čtvrtý žalobní bod není důvodný.
64. K pátému žalobnímu bodu soud připomíná, že podle základní zásady poskytování dotací je za dodržení všech podmínek dotací odpovědný výlučně příjemce dotace. Opačný výklad by vedl ke stavu, kdy příjemce dotace by byl zbaven veškeré odpovědnosti za nesrovnalosti, které mu nebyly oznámeny poskytovatelem. Předpokladem práva dovolávat se legitimního očekávání je přitom poskytnutí konkrétních ujištění ze strany příslušného orgánu, která mohou vzbudit legitimní očekávání u toho, komu jsou určena, a dále skutečnost, že tato ujištění jsou v souladu s použitelnými právními předpisy.
65. Soud z e-mailové komunikace, kterou žalobce argumentuje, ověřil, že v odpovědi ze dne 10. 2. 2011 pověřená zaměstnankyně poskytovatele dotace (Ing. R.) uvedla, že „pokud jde o prostou záměnu materiálu, která nemá vliv ani na rozpočet, ani na výstupy projektu, jde o změnu nepodstatnou – tuto změnu mi prosím nablaste prostřednictvím formuláře Oznámení o změně (je přílohou Příručky pro příjemce), stačí mi jej pak poslat naskenované emailem. Jelikož se tato záměna nějakým způsobem promítne do stavebního rozpočtu, doložíte pak Změnový list v souladu s Příručkou pro příjemce“. Z citovaného znění e-mailu vyplývá, že se týká toliko postupu schvalování změny, nikoli způsobilosti výdajů. Ze sdělení pověřené zaměstnankyně není zřejmé, že by se zabývala otázkou způsobilosti výdajů. Dotčená pověřená zaměstnankyně v odpovědi toliko uvedla, že jde o změnu nepodstatnou, aniž by však byla změna schválena. Takové vyjádření nelze považovat za kvalifikované stanovisko ke způsobilosti výdajů, které by žalobci zakládalo legitimní očekávání. Naopak z následného vyjádření pověřeného zaměstnance Ing. L. (ze dne 23. 8. 2011) vyplývá, že „[z]působilost výdajů na změnu povrchu může být posuzována až v rámci kontroly Monitorovací zprávy se žádostí o platbu, tedy ve chvíli, kdy budeme mít k dispozici veškerou dokumentaci nutnou k posouzení způsobilosti výdaje. Pro posouzení způsobilosti výdajů vzniklých vícepracemi (v tomto případě spojených se změnou materiálu) je podstatné, zda je prováděná změna nezbytná pro dokončení díla a zda vznikla z objektivně nepředvídatelných důvodů. Tyto podmínky jsou uvedeny v Metodickém oznámení č. 11 rev. č.1. Jelikož výhody a nevýhody různých stavebních materiálů mohly být v tomto případě známy již v době přípravy projektové a zadávací

dokumentace, nejde o změnu objektivně nepředvídatelnou a výdaje spojené se změnou materiálu budou proto s nejvyšší pravděpodobností shledány výdaji nezpůsobilými. Postup uznání způsobilosti výdajů nesouvisí s procesem schvalování změny.“ Z citovaného vyplývá, že žalobce byl ze strany poskytovatele dotace (pověřeného zaměstnance) výslovně upozorněn na možné posouzení výdajů vzniklých dodatečně provedenými pracemi jako výdajů nezpůsobilých. Tuto skutečnost ostatně nesporně ani žalobce, když v žalobě uvádí, že mu Ing. L. sdělil, že schválení změny ještě neznamená, že výdaje s ní související budou způsobilé. Námitky žalobce, že toto sdělení přišlo příliš pozdě, nejsou relevantní. Ze správního spisu nevyplývá, že by žalobci bylo poskytovatelem dotace, resp. pověřenými zaměstnanci, poskytnuto konkrétní ujištění, které by bylo schopné mu založit jeho legitimní očekávání o způsobilosti výdajů ohledně víceprací. Podle soudu nemohl žalobce legitimně očekávat správnost svého postupu na základě předchozí e-mailové komunikace s Ing. R., která mu jej tím měla založit. Z vyjádření jmenované zaměstnankyně nevyplývá, že by se zabývala souladem postupu žalobce se ZVZ, resp. otázkou, zda je změna důsledkem objektivně nepředvídaných okolností ve smyslu § 23 odst. 7 písm. a) ZVZ. Naopak Ing. L. výslovně žalobce upozornil, že zřejmě nejde o změnu objektivně nepředvídanou, a že výdaje spojené se změnou materiálu budou nejspíše shledány výdaji nezpůsobilými. Skutečnost, že pověřený zaměstnanec užil nepřesnou terminologii, kdy namísto zákonného pojmu „objektivně nepředvídané“, užil formulace „objektivně nepředvídatelné“, je toliko nepodstatnou formulační vadou, bez dopadu do práv žalobce. Dotčený pověřený zaměstnanec ve svém vyjádření současně explicitně uvedl, že „[z]působilost výdajů na změnu povrchu může být posuzována až v rámci kontroly Monitorovací zprávy se žádostí o platbu, tedy ve chvíli, kdy budeme mít k dispozici veškerou dokumentaci nutnou k posouzení způsobilosti výdaje“.

66. S ohledem na výše citované soud konstatuje, že z e-mailové komunikace mezi žalobcem a pověřenými zaměstnanci poskytovatele dotace neplyne žádné konkrétní ujištění, které mohlo vzbudit v žalobci legitimní očekávání, že výdaje na dodatečně provedené práce mu budou uznány za způsobilé. Ostatně ani žalobce v žalobě přímo netvrdí, že by sdělení pověřených zaměstnanců obsahovala výslovné konkrétní ujištění, pouze namítá, že se „spolehl na vyjádření Ing. R., jejíž odpověď nenaznačovala jakékoliv problémy se způsobilostí výdajů na stavební změny.“ Důvodná není ani navazující argumentace žalobce, že hlášené změny v projektu jsou zcela nezbytné pro jeho zdárné dokončení, a z důvodu následné povinné pětileté udržitelnosti výstupů projektu. Již žalovaný v napadeném rozhodnutí v této souvislosti uvedl, že nezpochybňuje vhodnost změny povrchu komunikace, pro posouzení postupu žalobce je však podstatné, že vhodný povrch komunikace žalobce nepředpokládal již v zadávacím řízení. Pátý žalobní bod není důvodný.
67. Námitky šestého žalobního bodu směřují proti neuznání výdajů ve výši 4 % z celkové výše dotace na zpracování žádosti o dotaci (viz bod 3. Oznámení o krácení dotace). Žalobce nesouhlasí se žalovaným, který neuznal jako důvodný nárok žalobce, proplacení částky ve výši 4 % z celkové výše dotace, která tvořila odměnu zpracovatele žádosti (společnosti G-PROJECT s.r.o.), a která byla takto určena procentní sazbou z výše schválené dotace, tj. částka 659 364 Kč.
68. Podle Příručky pro příjemce, verze 3.7, ze dne 12. 10. 2010, bodu 3.5 Pravidla pro způsobilé výdaje, str. 32 „[z]a nezpůsobilé výdaje jsou považovány i dodávky, které nevytvářejí žádnou reálnou hodnotu (není uveden jasný charakter služby či dodávky) nebo jejichž hodnota je určena pouze procentem (bez popisu skutečného druhu dodávky) z celkových nákladů projektu (např.

procentní odměny za jednotlivé fáze projektu)! Na faktuře je nutno mít jasně uveden účel fakturované částky s vyčíslením evidentní ceny dané dodávky!“

69. Podle Příručky pro žadatele, verze 3.0, ze dne 6. 3. 2009, bodu 3.4.2 Vymezení způsobilých a nezpůsobilých výdajů, str. 29 až 30, se mezi hlavní způsobilé výdaje v rámci oblasti podpory 1.5 Rozvoj místních komunikací řadí také „výdaje na přípravu projektové žádosti a jejích příloh (maximálně do výše 5 % celkových způsobilých výdajů)“, konkrétně výdaje na projektovou dokumentaci stavby, výdaje na odborné a znalecké posudky, výdaje na studie související s přípravou dokumentace k žádosti, výdaje na zpracování žádosti o podporu projektu, výdaje spojené s výběrovým řízením. V příručce je k této skupině výdajů uvedeno: „Způsobilé v rámci ROP NUTS II Jihozápad budou pouze výdaje dle platné legislativy a podmínek ROP NUTS II Jihozápad k přípravě projektové žádosti a jejích příloh.“
70. Podle Metodického pokynu ke způsobilým výdajům projektu, verze 2.0, revize č. 2 ke dni 1. 2. 2009, bodu 4. Členění způsobilých výdajů dle jednotlivých oblastí podpory, str. 16, mezi nezpůsobilé výdaje v rámci oblasti podpory 1.5 patří zejména: „fakturované dodávky, pokud nevytvářejí žádnou hodnotu nebo pokud je jejich hodnota určena procentem z celkových nákladů projektu. Na faktuře je nutno mít jasně uveden účel fakturované částky s vyčíslením evidentní ceny dané dodávky!“
71. Soud se ztotožňuje se žalovaným, že výdaj představující 4 % bonus pro zpracovatele žádosti (pro dodavatelskou společnost G-PROJECT s.r.o.) z celkové výše dotace nelze v souladu s uvedenými dotačními podmínkami financovat z poskytnuté dotace. Ze shora citovaných pravidel pro poskytnutí dotace v rámci předmětného dotačního programu shodně vyplývá, že za nezpůsobilé výdaje jsou považovány dodávky, jejichž hodnota je určena procentem z celkových nákladů projektu. Jak vyplývá z Oznámení o krácení dotace, poskytovatel dotace uznal způsobilým výdajem první složku ceny díla ve výši 45 000 Kč bez DPH, druhou složku tvořenou 4 % bonusem z celkové výše grantu přiděleného projektu jako způsobilý výdaj neuznal. Žalovaný k tomuto postupu poskytovatele dotace podle soudu příléhavě uzavřel, že na základě závazných pravidel pro poskytnutí lze z dotace uhradit pouze výdaj na zpracování žádosti, nikoli další výdaj sjednaný mezi smluvními stranami smlouvy o dílo. Žalovaný při posouzení dotčené sporné otázky vyšel z výše citovaných pravidel obsažených v Příručce pro příjemce, verze 3.7, ze dne 12. 10. 2010, Příručce pro žadatele, verze 3.0, ze dne 6. 3. 2009, Metodického pokynu ke způsobilým výdajům projektu, verze 2.0, revize č. 2 ke dni 1. 2. 2009, které způsobilé a nezpůsobilé výdaje definují. Z vymezení nezpůsobilých výdajů jako *dodávek, které nevytvářejí žádnou reálnou hodnotu nebo jejichž hodnota je určena pouze procentem z celkových nákladů projektu, např. procentní odměny za jednotlivé fáze projektu*, lze usuzovat o cíli proplácení pouze výdajů za skutečně vykonanou práci (za skutečné činnosti). Proto bylo neposkytnutí částky odpovídající uvedenému procentu důvodné. Skutečnost, že 4 % bonus byl stanoven z celkové výše dotace, nikoli z celkové výše nákladů projektu, na tom nic nemění.
72. Z namítané e-mailové komunikace, konkrétně z odpovědi zaměstnankyně poskytovatele dotace Ing. S. ze dne 20. 3. 2012 vyplývá, že „*success fee budeme uznávat, pokud je za ním vidět odvedená, jednoznačně prokazatelná práce, která je ohodnocena cenou v místě a čase obvyklou. Tudíž se již de facto nejedná či z naší strany není daná částka vnímána jako success fee, ale finanční částka za odvedenou práci.*“ E-mailovou komunikací mezi žalobcem a pověřenými zaměstnanci poskytovatele dotace se zabýval již žalovaný v napadeném rozhodnutí. Uvedl, že z jednotlivých vyjádření vyplývá, že poskytovatel dotace uzná za způsobilé pouze výdaje na skutečně vykonanou práci, nikoli na částku stanovenou procentem, aniž by byla

vykonána další činnost. Citovaný poskytnutý výklad je v souladu se shora připomenutým metodickým pokynem stanovujícím pravidla pro poskytnutí dotace v daném operačním programu. Podle něj jsou za způsobilé výdaje považovány pouze výdaje za skutečné činnosti. Soud se s tímto výkladem žalovaného ztotožňuje a dodává, že pro posouzení způsobilosti výdajů jsou rozhodná dotační pravidla stanovená poskytovatelem dotace, nikoli smluvní ujednání mezi stranami smlouvy o dílo. Žalovaný posoudil otázku způsobilosti výdajů v souladu se stanovenými dotačními pravidly, z nichž jasně vyplývá, že cenu za přípravu projektové žádosti nebylo možné sjednat procentem z celkových nákladů projektu. Žalobce v podané žalobě (ani před soudem) nepřinesl žádnou novou dostatečně relevantně podloženou argumentaci, jejímž prostřednictvím by závěry žalovaného vyvrátil.

73. Námitky žalobce ohledně aplikace Metodického pokynu ke způsobilým výdajům projektu, resp. jeho revize č. 8 účinné od 28. 6. 2012, nejsou důvodné, neboť žalovaný, jak je zřejmé z napadeného rozhodnutí, vycházel z rozhodného znění zmiňovaného Metodického pokynu.
74. Pro úplnost soud uvádí, že důvodné nejsou ani námitky týkající se stanovení ceny za administraci projektu. Výdajům na administraci projektu a krácení dotace o 762 000 Kč (viz bod 2. Oznámení o krácení dotace, bod I. napadeného rozhodnutí) se věnoval žalovaný v napadeném rozhodnutí na straně 14-16. V této části přitom vyhověl návrhu žalobce a výrokem I. rozhodl o povinnosti poskytovatele dotace zaplatit žalobci jako příjemci předmětnou část dotace ve výši 762 000 Kč. Konstatoval, že „*neshledal, že navrhovatel při administraci projektu postupoval v rozporu s pravidly poskytovatele dotace uvedenými v Příručce pro žadatele, verze 2.0, platné od 27. 6. 2008, ani s pravidly uvedenými v později vydaných příručkách, proto nepovažuje výdaj na administraci projektu za nezpůsobilý k proplacení. Zásada transparentnosti porušena nebyla a cena za administraci projektu nepřekračovala limit stanovený pro vedlejší způsobilé výdaje v Příručce pro žadatele verze 2.0, platné v době zadání zakázky, ani v Metodickém pokynu ke způsobilým výdajům verze 2.0 ke dni 1. 2. 2009, proto nebyl důvod ke snížení dotace na administraci Projektu o 762 000 Kč.*“ Ohledně této části (bod I. napadeného rozhodnutí) žalobce výslovně deklaroval, že proti ní žalobou nebrojí. Šestý žalobní bod není důvodný.
75. Soud nepřisvědčil ani námitkám v *sedmém žalobním bodu*, v něm žalobce namítá, že poskytovatel dotace neunesl důkazní břemeno. Žalobce dotčenou námitku ohledně důkazního břemene konkretizoval opět ve vztahu k prvnímu pochybení, pro které mu byla krácena dotace, a sice zadání dodatečných prací na základě jednacího řízení bez uveřejnění, aniž by pro to byly splněny podmínky. Soud se touto otázkou zabýval ve třetím žalobním bodu, na který v podrobnostech odkazuje, kde se ztotožnil se závěry žalovaného. Žalovaný dospěl na základě v řízení doložených podkladů k závěru, že dodatečně provedené práce nebyly důsledkem objektivně nepředvídaných okolností ve smyslu § 23 odst. 7 písm. a) ZVZ, jak tvrdí žalobce. Žalovaný vyšel jak z podkladů doložených poskytovatelem dotace, tak z podkladů žalobce, jak je patrné ze str. 9 až 14 napadeného rozhodnutí. Žalobce nepředložil žádnou relevantní argumentaci, že by dodatečně provedené práce byly důsledkem objektivně nepředvídaných okolností. Ani k tomuto žalobnímu bodu takovou argumentaci soudu nepředkládá. Sedmý žalobní bod není důvodný.
76. Námitky *osmého žalobního bodu*, že žalovanému jako správci státní kasy více vyhovuje rozhodnutí, kdy stát nebude muset v rozsahu 100 % hradit příjemci dotace nezákonně krácenou část dotace, považuje soud za spekulativní. Jedná se o ničím nepodložené úvahy žalobce, které nesvědčí o nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Z napadeného rozhodnutí

je zřejmé, že žalovaný rozhodoval ve sporu mezi žalobcem (navrhovatelem) a poskytovatelem dotace (odpůrcem) v souladu se zákonem. Podrobně se zákonností rozhodnutí žalovaného zabýval soud výše. Z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by jediným kritériem rozhodování předmětného sporu byla „výhodnost“ výsledného rozhodnutí ve prospěch žalovaného, jak tvrdí žalobce.

77. K obecnému odkazu žalobce na předchozí vyjádření a podání učiněná v dotačním řízení u poskytovatele dotace a ve sporném řízení vedeném žalovaným soud uvádí, že není jeho úkolem dohlédávat ve spisu podání, která by mohla být podporou žalobní argumentace a následně zvažovat, nakolik jsou důvody či argumenty uplatněné v jiných podáních v rámci správního řízení „použitelné“ i v předmětném řízení soudním. Soudní řízení není pokračováním správního řízení, nýbrž zcela samostatným typem přezkumného řízení, jehož rozsah určují řádně formulované žalobní body [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Obecný odkaz žalobce na předchozí podání a vyjádření, která žalobce v žalobě ani jednoznačně neidentifikoval, takovým řádným vymezením být nemůže. Osmý žalobní bod neshledal soud důvodným.
78. Soud neshledal důvodným ani *devátý žalobní bod*, ve kterém žalobce argumentuje rozhodnutím ministra financí ze dne 9. 7. 2015 č. j. MF-66435/2014/1203. Soud připomíná, že rozsudkem desátého senátu zdejšího soudu ze dne 12. 12. 2019 č. j. 10 A 144/2015-80 byla vyslovena nicotnost předmětného rozhodnutí z důvodu, že ministr financí jako rozkladový orgán rozhodl o opravném prostředku proti nicotnému rozhodnutí (rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 5. 9. 2014 č. j. MF-44 067/2013/12 bylo prohlášeno za nicotné, neboť jej vydal věcně nepřislušný orgán, jak je konstatováno shora). Věcnou správností rozhodnutí ministra financí se soud v tamním řízení ani nezabýval. Pro nynější řízení je podstatné, že jeho předmětem je napadené rozhodnutí, tedy rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 3. 2020 č. j. MF-15875/2016/1203-17, nikoli žalobcem namítané nicotné rozhodnutí ministra financí. Předmět soudního přezkumu byl srozumitelně vymezen podanou žalobou, soud se tedy zabýval zákonností napadeného rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, přičemž dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem. Soud přisvědčil žalovanému ohledně krácení dotace z důvodu realizace dalších prací nad rámec původně zadané zakázky, které žalobce zadal v jednacím řízení bez uveřejnění, aniž by byly splněny podmínky pro takové zadání podle § 23 odst. 7 písm. a) ZVZ, neboť takové vícepráce nebyly důsledkem objektivně nepředvídaných okolností. Podrobně se soud k této otázce vyjádřil shora ve třetím žalobním bodu. Odkaz žalobce na nicotné rozhodnutí ministra financí na posouzení věci nic nemění. Devátý žalobní bod není důvodný.
79. Na základě výše uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
80. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, kterému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.
81. Osobě zúčastněné na řízení soud žádnou povinnost v řízení neuložil, současně neshledal důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu nákladů řízení. Proto v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 2. června 2023

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu